

SLOVENSKI NAROD.

(shaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani, 22. avgusta.

V nemških listih je te dni grozen vik in krik. Jednoglasi dolže moravske Čeha grdega napada na svoje sodeželane nemške narodnosti in podpirajo svojo trditve, da so bili Čehi napadalci mirnih Nemcev, tako vztrajno in skrbno, zajedno pa tako nesramno in zvičajno, da je lahko spoznati, kam pes taco moli.

Kaj se je zgodilo v moravski Jihlavi? V tem starodavnem mestu nosijo Nemci zvonec, dočim je vsa okolica povse češka in dočim je v mestu samem izdatna češka manjšina, katera bje trd boj za svoj narodni obstanek. Jihlavski Nemci slujejo kot fanatiki in dognano in dokazano je, da je sam župan očitno hujskal in ščuval na boj zoper Čeha. Kakor povsod na Moravi, ohranili so si tudi Jihlavski Nemci prevlado nad Čehi le z umetnimi sredstvi ter jo izrabljajo brezozirno, takisto v političnem, kakor v gospodarskem oziru. To je uzrok res napetemu nasprotstvu mej obema narodoma.

Včeraj je bilo teden dni, kar je dobilo to nasprotstvo izraza v resni praski mej Čehi in Nemci, katero prasko bi sedaj levičarji in nacionalci z nečuvno perfidnostjo radi izkoristili v svoje politične namene. S pričami je dokazano, da so neki nemški izletniki, vračajoč se mimo tovarne Fr. Moravca v Voňavi, napadli češke delavce, kričé: „Skrjite se, češki psi, — drugače gremo na vas“, in prav tako je dokazano, da so se dejanski lotili teh delavcev, da so poskakali čez plot na dvorišče tovarne, kjer je potem nastal boj. Kako srdito so se borili Nemci, svedočí že to, da so z revolverji streljali na Čeha. Pretep je bil precej ljut, a ranjene so bile le štiri osebe in to lahko, kakor je konstatovala sodna komisija.

Ta pretep izkoristili bi sedaj levičarji radi zoper Čeha. Z brezprimerno nesramnostjo trde sedaj, da je ovca skalila volku vodo, da so od svojega gospodarja nahujskani delavci napadli nemške izletnike, da so z razbeljenimi železi po njih udrihali in da so Nemci le z veliko silo rešili dragoceno svoje življenje. To laž širijo levičarji v svojih listih in širijo jo tudi v inozemstvo z očitnim namenom, kompromitovati narod češki pred

svetom kot barbarski rod, ki ni zrel za politično življenje, kot rod, katerega treba z brutalno silo krotiti, da se ne loti življenja in imetja svojih nemških sodežljanov.

Perfidnost tega počenjanja je tako očitna, da celo takozvani oficijozni listi, ki vender z velikim samozatajevanjem na troške pravičnosti podpirajo in opirajo Nemce, zavračajo to naloževanje, češ, da pretiravajo levičarski listi do skrajnosti, hoteč ta slučaj izkoristiti v politične namene.

Sodna preiskava bode dognala, kdo je prozročitelj tega pretepa, a bodi to Čeh bodi to Nemec, zaslužni kazni ne bode utekel in čim strožja bode, toliko bolj bode koristila v moralnem oziru. Počenjanje nemških listov pa vspodbuja treznomisleče politike, da si ogledajo to dogodbo tudi z druge strani in da zlasti poiščejo intelektualne krivce, katerim je na rovaš zarezati Jihlavsko prasko.

Nasprotstvo mej Čehi in Nemci priklopelo je do vrhunca. V oholi domišljavosti skušajo levičarji priboriti si nadvlado nad drugimi avstrijskimi narodi in da dosežejo ta smoter, jim ni preslabo nobeno sredstvo. Centralizem in germanizacija sta njih vodilni ideji, za katerima stremijo, sklicevaje se na neopravičeno prvenstvo svojega naroda in svojega jezika v državi. V zdivjanem fanatizmu, videč, da jedra naroda češkega ne morejo ugnati, lotili so se čeških manjšin v nemških krajih, odkrejuč jim iz zakona snujoča se najprimitivnejša prava. Češke manjšine v nemških krajih so izpostavljene brez zaščite nemški sili, katera jih preganja, gospodarsko in politično, tako srdito, da temu ni najti primere nikjer v civilizovanem svetu. Kraljestvo češko bi levičarji radi raztrgali in zdrobili, na Moravi pa si z nečuvnimi mahinacijami skušajo ohraniti gospodstvo nad češko večino prebivalstva. Takšen boj je le mogoč, če je živa zaslomba in podloga stranki, če je narod fanatizovan in tudi to so vedeli doseči nemški prvaki. Sovraštvo levičarjev in nacionalcev do Slovanov sploh, sosebno pa do Čehov in Slovencev, je sedaj vodilno čustvo, je sedaj odločilen faktor v njih politiki in to sovraštvo prekoračilo je že zdavna vse

meje ter se sedaj zopet dokumentovalo pri napadu v Jihlavi.

Voditelji nemškega za levičarji in nacionalci stoječega naroda so krivi velicega nasprotstva mej Čehi in Nemci, oni so krivi, da Slovani avstrijski v tej državi skoro nikomur več ne zaupajo, ampak se le še zanašajo na svojo lastno moč in na svojo živlensko silo. Kadar koli je šlo zato, dati Slovanom kako drobtinico pristoječih jim pravic, vselej so se temu uprli levičarski voditelji in nahujskali svojo stranko na odpor in sedaj zanjejo kar so sejali. Jihlavski pretep je plod strankarskega fanatizma, intelektualni krivci pa so levičarski prvaki.

Da bi izkoristili ta pretep, kličejo sedaj levičarji vlado na pomoč, naj pošlje na Češko moža, ki bode z bridkim mečem krotil Čeha in jih učil biti poslušni in udani levičarjem. Vlada pač ne misli ustreči tej želji, sicer pa pišejo češki listi odkrito, da se ne plaše niti sablje, da jim je celo ljubša nego levičarska vlada in to je tako karakteristična izpoved, da ji ni treba ni najmanjšega tolmača.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 22. avgusta.

Delegaciji.

Kakor poročajo oficijozni listi, sklicali se bodo delegaciji dne 1. ali dne 4. oktobra t. l. v Budimpešto.

Deželnozborna volitev na Koroškem.

Dne 20. t. m. vršila se je volitev deželnega poslanca namesto odstopivšega Petra Laxa, zastopnika Celovške okolice. Na volišče je došlo 128 volilnih mož, katerih je vseh vkupe 146. Mnogobrojni nemški kandidati pobotali so se stoprav pred volitvijo, tako da je dobil kandidat Franc Huber, posestnik v Pojčah pri Feldkirchenu 125 glasov in je torej voljen. — Poslanec mesta Celovškega, Franc Glöckner odložil je te dni svoj mandat.

Ministerske konferencije.

Politični krogi ugibajo močno, kaj je bil povod nepričakovani in dolgo trajajoči seji ministerskega sveta, kateri se je vršil v petek in na katero sejo so bili vsi odsotni ministri telegrafično pozvani. O

LISTEK.

† Fran Jamšek.

Savska dolina od Zidanega mosta do Krškega ima nekaj zelo mičnega, jako prikupljivega; potniki, ki so videli svetovno znano Rensko dolino, jo radi z njo primerjajo in njej jednako hvalijo. V Krškem se ozka dolina odpre in razširi v krško polje na desnem in savsko ravnino na levem bregu. Pol ure nad Krškim mestecem je na levem savskem bregu mali trg Rajhenburški, v ozki dolinici ob potoku Brestanici. Tu je sedež obširne župe. Nad trgom se dviga župnišče in šola, še višje grad, v katerem bivajo že 10 let francoski trapiisti; in še višje na Sremiči je prijazna podružnica sv. Mohora. V Rajhenburškem trgu je navadno mirno, idilsko življenje, le o priliki večje narodne svečanosti zberé se domoljubje, domači in tuji, da oživé trg, osobito čitalniške prostore domorodnega župana Unšulda. Takšno živahno gibanje je pa navadno le ob praznikih. Zato se je tujec, ki je došel v ta tihi kraj, v ponedeljek, 25. julija t. l. nemalo začudil, ko je videl tu toliko zbrane množice, toliko gospode, ki je prihajala od blizu in dalje. Bila je to tista

družba iz Sevniskega, Breškega in Kozjanskega okraja ter iz Krškega, katera se je že tolikokrat vesela zbrala v mičnem trgu. Koliko zborov učiteljskih je že tu bilo, koliko kmetijskih shodov, čitalniških veselí — vselej so iz bližnjih krajev prihitali prijatelji, nekoliko iz domoljubja, nekoliko zaradi zabave. Tudi 25. julija smo videli iste znane obraze, toda ne veselih, ne jasnih, nego otožne, žalostne, polne bridkih solz. —

Zbralo se je bilo ta dan 35 učiteljev, 5 duhovnikov, vse polno druge gospode, kmetov in šolske mladine, da sprejmejo k večnemu počitku — najodličnejšega moža tega trga, te fare, jednega izmed najboljših slovenskih šolnikov. To je bil nadučitelj, z naslovom šolski ravnatelj — Fran Jamšek, mož, ki je bil duša Rajhenburške inteligencije, narodni voditelj tu, voditelj učiteljstva v Breškem glavarstvu, pisatelj šolski itd. Jamšek je bil blag človek. Neizmerno je bil prijazen z vsakim človekom. Z učeno in omikano gospodo je znal občevati, pa tudi s preprostimi kmetičem in nedolžnimi otroci je tako ljubeznivo ravnal, da bi se smelo o njem kakor o Slomšku reči: „Govoril je, kakor bi rožice sadil.“ Jamšek je bil rojen l. 1840 v Žalcu. V šolo je malo hodil, a imel je ondi dobrega učitelja, pokojnega Kovača, ki je bil tudi šolski nadzornik kratek

čas. Dokončal je bil Jamšek že leta 1857 takratno malo učiteljsko v Celji in služil potem kot šolski pomočnik ali podučitelj v Konjicah (tu je bil učitelj sedanjemu škofu Napotniku), Slatini, pri sv. Roku, v Mozirji in Celji. Okolo l. 1868. ali 1869. je prišel pa že za samostojnega učitelja v Loko pri Zidanem mostu in l. 1870 pa za nadučitelja v Rajhenburg. Tu je bil še isto leto (ako ne že prej v Loku) imenovan za okr. šolskega nadzornika v Breškem okraju. Delovanja njegovega na šolskem polju kot učitelja in nadzornika nočem v tem listu opisovati, kjer ni prostora in ker bodo šolski listi o tem pisali. Oceniti hočem na kratko le njegovo blagotvorno početje na narodnem polju.

Pokojni Jamšek bil je ven in ven domoljuben mož. Vse življenje ga je vodila želja, da bi videl srečen slovenski narod. Zato je on s pozornim očesom zasledoval vse skupno gibanje slovensko na šolskem in političnem polju. Jamšek je zato podpiral in čital slovensko časopisje in slovensko slovstvo sploh. Bil je zaradi tega član narodnih slovenskih literarnih, šolskih in kmetijskih društev; osnoval in vodil je Breško učiteljsko društvo, bil marljiv odbornik Sevniske kmetijske podružnice, Rajhenburške čitalnice, Krškega pedagoškega društva. Jamšek je bil izobražen učitelj slovenski, kakor

predmetu posvetovanja se še ne vé nič gotovega, pač pa se splošno govori, da pojde poljedelski minister grof Falkenhayn te dni v Išč, kjer se sedaj cesar mudi. V levičarskih krogih se govori, da se je ministerski svet bavil z razmerami na Moravi, a v poučenih krogih se temu odločno oporeka.

Vlada in tiskovni zakon.

Iz vladnih krogov se čuje, da se je ministerstvo odločilo izreči zoper predloge, katere je izdelal subkomitej odseka za premembo tiskovnega zakona. Mi kaj drugega niti pričakovali nismo, saj je vlada imela že večkrat priliko baviti se s to rečjo in vselej se je izrekla proti vsaki reformi. Tiskovni odsek se je sicer izrekel zato, da je vso reč rešiti v državnem zboru tudi zoper voljo vlade, a upanja je malo, da bi se to posrečilo, kajti grof Taaffe umel je doslej vedno rešiti vsako stvar tako, kakor je on hotel, in tudi to pot bo našel može, ki bodo zanj kopali kostanje iz žrjavice.

Vnanje države.

Kriza v Srbiji.

Od Pasića sklicani centralni odbor radikalne stranke odklonil je vsak kompromis z regentom Ristićem in ukrenil, da je takoj sklicati skupščino in voliti Pasića tretjim regentom, ministersko predsedstvo pa izročiti Velimiroviću. Ugledni radikalec izrekel se je, da vladi ni treba podati ostavke, ker je narod na njeni strani, pač pa naj odstopi regentstvo, ker deluje proti interesom dežele in naroda ter izvršuje samo ukaze Milana. Pasić stavil je predlog, naj regentstvo nasvetuje skupščini tri može, izmed katerih bi bilo izbrati regenta. — Vsled odločnega postopanja radikalne stranke, sporazumel se je Ristić s Pasićem in privolil, da se skliče skupščina na dan 25. avgusta.

Rusija in Turčija.

Vzprejem Stambulova v Carigradu in prizadevanje izvestnih krogov, predstaviti to kot politično velevažno pridobitev, napotilo je zastopnika ruskega veleposlanika, da je pri porti naravnost zahteval pojasnila. Kakor se poroča, ugodila je porta brez obotavljanja tej tirjavi in izjavila, da je bil prihod in vzprejem Stambulova zgolj formalna stvar in da ni imel nikakega političnega uspeha. — S tem so pač zadostno ovržene trditve, da je Stambulov, — prišedši v Carigrad — uničil ves ruski upliv na porto in sultana samega pridobil za svoje in Koburžanove namere.

Razmere v Nemčiji.

Nemški cesar izrekel se je zoper vojaške predloge, zasnovane od Caprivija, katerih najvažnejša se tiče dveletnega službovanja. To nasprotstvo je toliko, da se krizi skoro ne bode ogniti. Capriviju nasprotovali so iz začetka sosebno vojaški krogi. Le z velikim naporom pridobil jih je na svojo stran, a sedaj ostavil ga je cesar na cedilu in ves trud je bil zaman. Vprašanje je sedaj v toliko rešeno, da velike vojaške predloge še ne bodo prišle na vrsto v prihodnjem zasedanju drž. zbora nemškega, ni pa še dognano, bode li Capriviju še dalje ostati v ministerstvu, zlasti ker je večina državnega zbora uneta za dveletno službovanje.

Novo angleško ministerstvo.

Znameniti ruski list „Novoje Vremja“ sodi o novem angleškem ministerstvu tako-le: „Gotovo je, da bo novo ministerstvo glede notranje politike hodilo po drugih potih, kakor kabinet Salisburyjev, zlasti glede avtonomije Irske ni dvojbe, da se bode Gladstone trudil rešiti to vprašanje v zmislu Irske. Porok za to sta že John Morley in lord Houghton, načelnika irski upravi. Tudi drugi odličnejši člani ministerstva so odločni privrženci home-rule... Drugače je z ministerstvom vnanjih rečij. Lord Rosebery je po svojih principih glede vnanje politike tory-stranki bližje nego Gladstoneu. Ta volil

malokdo; govoril je prav dobro nemški jezik, pisal v tem in slovenskem jeziku povse dobro. Občevati je bilo z njim kaj prijetno, ker je bil dober humorist, ki ni nikogar razžalil s svojimi finimi šalami. Jamšek je sodeloval pri vseh šolskih listih, tudi v „Slov. Narod“ je pogostoma pisal. Njegovo narodno delovanje in narodno prepričanje je utegnilo vzrok biti, da je bil samo v prvi dobi šolski nadzornik, potem pa ne več imenovan. Samostalnih del slovenskih je objavil dvoje, namreč „Šolske Drobstinice“ (pri Milicu l. 1887), v katerih je ranjkega Slomška lepo in v slovenskem jeziku najobširneje opisal. Druga knjiga njegova je primerna roditeljem in se glasi: „Napake pri vzgoji otrok“. (Pri upravnistvu „Popotnika“ v Mariboru.)

Jamšek je bil tudi dober gospodar in imel uzoren vinograd; zapustil je dva marljiva sinka in tužno vdovo. Na grobu so mu tovariši milo peli, a govoril mu je bivši učenc, nadučitelj Mešiček. Govoril je tako izvrstno, tako korenito, tako resnično, da se je vse, vse jokalo, ko smo morali vzeti slovo od tako ljubeznivega dobrega tovariša, od tako uzornega rodoljuba slovenskega, tako blage duše.

J. L.

je Roseberyja le zato, da bi svoje ministerstvo varoval napadov konservativne stranke. Odločne premembe v vnanji politiki torej od Roseberyja ni pričakovati; Anglija se ne bode obrnila od trojne zveze, a glede Egipta se ne bode približala stališču Francije. Če je Salisbury Koburžanu obljubil kaj posebnega, tako tega Rosebery ne bode izvršil, ker je preveč previden in vé, da ima Rusija glede Bolgarske jasen program in da bi nje potrpežljivost v izvestnih okoliščinah lahko ponehala.

Dopisi.

Iz Radovljice, 18. avgusta. [Izv. dop.] (Veselica. — Razmere.) Jedva je minilo dve leti, kar je prvič zapel mladi, novoustanovljeni naš „Triglav“. Sijajni uspeh zadnje veselice dne 14. t. m. v proslavo rojstnega dne Nj. Veličanstva pa je mogel vsakogar prepričati, da stoji društvo na trdnih nogah in da ima pred seboj še lepo prihodnost, ker so izpolnjeni vsi pogoji zdravemu napredovanju. Dasi je oficijelni del vspeveda pričel šele ob 6. uri zvečer, bil je vendar ves dan nekako posebno slavnosten in gostje so prihajali z vlaki in vozovi. Ko je zvečer zaigrala godba „Naprej“, jelo je iz vseh ulic in iz vseh hiš vrveti preprosto ljudstvo in gospoda, tako da se je v kratkem razvila pred gradom prava pravcata promenada. — Koncert se je začel s slavnostnim govorom, katerega je govoril društveni predsednik g. dr. Vilfan. Kratko, a jedrnat izrazil je naša čustva do presvetlega cesarja, govoreč vsem iz srca, kar je bilo spoznati zlasti pri pevanju cesarske pesmi. Izmed naslednjih točk ugajal je sosebno Foersterjev krasni zbor „Pjevajmo“, ki je vzbudil dolgotrajno pohvalo. Prav s to skladbo pokazal je vrli naš zbor, da se mu tudi težavnih skladb ni plašiti. — Biser vspeveda bila je deklamacija „Jeftejeve prisega“, katero je prednašala gosposodična Kr. Schullerjeva in ž njo naredila na občinstvo velik utis. — V točki „Zgubljeni cvet“ pokazal je moški zbor lepo preciznost in je ta komad mnogo pripomogel k splošnemu efektu. Nekako nestrpno pričakovali smo „Zbirko slovenskih narodnih pesmi“. Mešani zbor sestavil se je šele letos, ali reči moramo, da je že pri prvem nastopu rešil častno svojo nalogo in si pridobil obilo pripoznanja in simpatij. Splošno se pripoznava, da je društvo storilo s tem lep korak k svojemu smotru, a že itak ljubeznive domačinke prikupile so se nam s tem še bolj. — „Lahko noč“ — solo g. Pianecky — morala se je kakor tudi prejšnja in prihodnja točka ponavljati. Da je ženski četverspev zelo ugajal, pač ni treba posebe omenjati. — Mej posamnimi točkami svirala je izvrstna Blejska zdravška godba. K gmotnemu uspehu pa so največ pripomogle mične krasotice, ki so velespretno in požrtvovalno za malo časa razprodale stotine srečec. No, vsem in vsakemu se je ves obilni trud poplačal pri zadnji točki vspeveda, pri plesu, ki je bil dostojen zaključek prelepemu večeru, kakeršnih želimo Radovljici še mnogo. Da nimamo tega društva, Bog vé kako dolgo bi v narodnem oziru še dremali. Zato pa iskreno želimo, naj dela društvo resno in vztrajno, naj se ne da oplašiti, da bode že konec smešnemu nemčevanju. Zatorej živi, rasi, cveti, vrli naš „Triglav“!

Veselico počastila sta s svojo navzočnostjo gosp. vladni svetnik Dralka, bivši naš okrajni glavar, in gosp. ces. svetnik Murnik. Sedanji gosp. c. kr. okrajni glavar ni bil navzočen. Pogrešal ga ni nihče. Karakteristično pa je, da se je v ta dan prav demonstrativno odpeljal na Bled. Ne vemo, kaj ni bilo všeč gosp. glavarju, da je pozabil na potrebno objektivnost. Društvo pokazalo je takt in lojalnost s tem, da je godba svirala pred stanovanjem gosp. glavarja, kar je bilo nalašč v vspeved postavljeno. A gosp. glavarju se ni vredno videlo, da bi bil znak lojalnosti na znanje vzel, ampak na oknu se je prikazala njegova — kuharica. Prepričani smo, da bi prednika gosp. glavarja nebila nikdar tako postopala.

Iz Radeč, 16. avgusta. [Izv. dop.] (Dvajsetletnica gasilnega društva.) Dne 14. t. m. praznovalo je prostovoljno gasilno društvo Radeško redko slavnost, dvajsetletnico svojega obstanka. V predvečer svirala je domača godba in naznanjala, da bode drugi dan — dan radosti in veselja, kajti na Slovenskem je le malo gasilnih društev tolike starosti kakor Radeško. Praznovanje bilo je bolj skromno, bolj domače, kajti izmed sosednih gasilnih društev, katerih je 5, zastopano je bilo samo društvo v Hrastniku, odkoder je prišla deputacija 9 mož, na čelu ji poveljnik g. Ferdinand Roš. Iz to-

pičev se je streljalo in godba je svirala, ko smo korakali k slovesni sv. maši v župni cerkvi. Ob 1. uri popoldne bil je skupni obed, katerega so se udeležili razen udov gasilnega društva tudi gostje a od vseh občanov in inteligentnejših prebivalcev Radeških samo trije gospodje. Izmed napitnic omenjena bodi le ona gosp. Roša in ona g. Sorčona, nadučitelja v Hrastniku. Druge napitnice bile so namenjene večinoma našim podpornim udom, ki so celih 20 let vztrajno in požrtvovalno podpirali društvene svrhe in pa g. Kovačiču, najstarejšemu članu, ki je že 20 let vztrajen društvenik. Ob 4. uri bilo je kegljanje na dobitke potem pa prosta zabava, ki se je prav dobro obnesla. — Končujé ta dopis izrečena bodi tem potem hvala vsem gospodom in damam za podporo, gospodom ognjegascem iz Hrastnika pa za obisk, ki nas je tembolj veselil, ker smo na Radečah gasilci le bolj preprosti ljudje, dočim je v Hrastniku pri društvu mnogo inteligentnih gospodov, ki se pa vzlic temu niso sramovali sedeti z nami za jedno mizo. Domači gospodi pa kličemo: Ozrite se v Hrastniške gasilce in posnemajte jih!

(Op. ured.: Drage volje smo priobčili ta dopis čeprav nas je napis na zavitku in pismu „Freiwillige Feuerwehr — Ratschach“ kaj neugodno zbedel. Iz tega tudi sklepamo, da ima slov. gasilno društvo nemško poveljstvo, prav brez potrebe v — Radečah.)

Družbe sv. Cirila in Metoda redna VII. vélika skupščina

dne 28. julija 1892 v Postojini.

(Daije.)

Istotako je vsled poročil naše podružnice na Greti pri Trstu vodstvo sklenilo, da se odpre z novim šolskim letom zabavišče na Greti, ker tolikemu številu slovenskih otrok v teh predmestnih krajih Tržaški vrtec v Rojanu več ne zadostuje. Vodstveni tajnik je zadnjič slišal iz najverodostojnejših ust, da je „Lega nazionale“ v svoje zabavišče na Greti že zvabila do sto slovenskih otrok, in to prav naravno, ker laških ondi itak ni. (Čujte!) Slavna skupščina! V očigled temu samo akademiško javkanje, da se zatira naš živelj, ne pomaga nič, ne reši ni jednega otroka — tu je treba odpreti roko in srcé, žrtvovati, delati ter zaklicati nasprotniku: Pusti našo deco pri miru, ne zapeljuj jo s sladticam, v katerih se skriva narodna smrt! Pusti otroka svoji slovenski materi; da-si je borna, vendar ga ona presrečno ljubi in ga bo za svoje razmere že pošteno vzgojila. (Burno odobravanje.)

Zato je vodstvo v 58. seji že imenovalo otroško vrtnarico na Greti gospico Margareto Podkrajšek. — Istotako v področju Mariborske podružnice odpremo čem prej mogoče prepotrebni otroški vrtec.

Kakor dokazujejo družbina pravila, tako zahteva vodstvo od vseh svojih in od podpiranih zavodov, da se naša mladina vzgaja res v katoliškem, avstrijskem in slovenskem duhu. In ob obalah jadranskega morja — menimo — treba je to še posebno povdarjati. Naše učiteljsko osebje se zaveda te svoje dolžnosti, ki jo je dolžno Bogu, svojemu narodu in svojemu cesarju, in zato prireja cerkvene pobožnosti in narodne slavnosti, da se mlada srca vne-majo za čednost i vednost, za Boga i domovino. (Tako je prav!) Ne moremo slavni skupščini tu opisovati: božičnic, slovesnosti sv. Alojzija, družbinih blagovestnikov sv. Cirila in Metoda, prvega sv. obhajila, imendne Njiju Veličanstev presvetlega cesarja in cesarice..., ker bi bilo preobširno. Pri teh šolskih veselicah so se običajno odlikovale naše ženske podružnice v Trstu in Gorici, ki so otroke razveselile z obleko, jestvili, knjižicami, podobnicami... Beležec z iskreno zahvalo take čine krščanskega usmiljenja goji vodstvo trdno nado, da bodo take vzglede posnemale uprav ženske podružnice, in to je imelo pred očmi, ko se je zglasilo pri častitem ženstvu po slovenskem ozemlju. Blage dame! stopite tudi vé mej zapuščene otročice, razvedrite tu i tam velo lice... pridobile bote s tem cerkvi, narodu i državi z deco vred tudi njih stariše — in dobri Bog Vas bode blagoslovil v Vaših rodbinah. (Dobro!)

Mislite si, čč. skupščinarji, zdaj pred seboj vso to vrsto zgoraj naštetih — skoro 300 slovenskih otrok in pokličite sem Slovenca od koderkoli z našega ozemlja ter vprašajte: Ali se naj ta deca prepusti v vzgojo našim sosedom? Od-

ovoril vam bo vsak: O ne! Ost anejo naj v naročju svoje slovenske matere! (Da!) Gospóda, tu se ne gre za nikakošne politične agitacije, za nikakošno združbo mej sosedih, ki bivajo na naši zemlji, nego mi jim le kličemo: Spolnujte sedmo zapoved božjo gledé naših otrok, kakor jo spolnujemo mi gledé vaših! (Viharno odobravanje po vsi sobani)

B. Družbini zavodi brez učil in raznih učnih sredstev za nazorni pouk, brez primernega berila za mladino in za nadaljno izobraževanje učiteljstva bi ne mogli vspevati. Zato je vodstvo vstreglo tudi v tem obziru utemeljenim prošnjam, ki so prihajale iz raznih krajev naše domovine. Glede učnih sredstev je našo družbo posebno postrežljivo podpirala „Narodna Šola“, v prvi vrsti njen požrtvovalni predsednik, deželni poslanec Feliks Stegnar, ki je sprejel dokaj našega bremena na svoje rame, za kar mu bodi iskrena vodstvena zahvala. (Živio!)

Raznih knjig: molitvenikov, šolskih, poučnih, zabavnih... je vodstvo razposlalo na vse strani po domovini bizu do 2000. Te pa so bile deloma darovane, ki so letos zelo obilno dohajale, deloma nakupljene, ker so prosili takih, ki jih nismo imeli v zalogi, deloma pa lastne družbine.

Tako je vodstvo razposlalo nad 100 podružnicam z 8767 izvodi „Vestnika V.“ v poljubno razdelitev mej družbenike in prijatelje slovenskega šolstva še v blagohotno razpečevanje „Knjižnice družbe svetega Cirila in Metoda“ VI. zvezek: Vodnikove pesmi v 4000 iztisih.

Uprav pred današnjo VII. skupščino pa je izšel tudi VII. zvezek z naslovom: „Junaki“ — spisal gimn. profesor Fran Hubad za knjižnico, kateri priporočamo v dobrotno razprodajo.

Vodstvo méni, da mu dobrih spisov ne kaže vračevati pisateljem, ker slovstveno delovanje ima trajno vrednost in družbi odkaže častno mesto v literarni zgodovini. In da pedagoško i mladinsko slovstvo še ne zadostuje, vé sleherni rodoljub.

Uprav radi tega, da se širi zanimanje za te stroke slovstvo, da se vspodbudijo mladi pisatelji, nakupilo je vodstvo večje število „Pomladnih glasov“, prelepega dela Ljubljanskih bogoslovcev, „Zabavne knjižnice za mladino“, Kržičevih spisov i. dr. ter s tem vstreglo čitanjaželjni mladini, kakor dotičnim pisateljem založnikom. (Dalje prih.)

Domače stvari.

— (Dohod čeških gostov v Ljubljano.) Kakor se nam brzojavlja iz Trsta, odpeljejo se člani češkega učiteljskega društva „Komensky“ šele v sredo z brzovlakom do Postojine in potem s poštnim vlakom do Ljubljane. Došli bodo torej semkaj v sredo popoldne ob polu 3. uri. Vspored spremenil se je zaradi izleta v Benetke. — Odbor za vsprejem čeških gostov prosi vse one čt. gg. rodoljube, ki so mu dali na razpolago stanovanja, da to blagohotno vzemo na znanje ter jih prosi, da blagovolijo prepustiti stanovanja za dneva 24. in 25. t. m.

— (Biskup Strossmayer in češki učitelji.) Iz Zagreba odposlali so češki gostje brzojavni pozdrav mecenu jugoslovanskemu v Djakovo, ki jim je odgovoril s nastopno brzojavko: „Češkim izletnikom priskrba hvala na prijaznem pozdravu. Bog blagoslovi vrle češke učitelje in ves junaški, neumorni narod češki. Naj pride skoro doba, ko bodo Hrvatje deležni s Čehi vsacega veselja in vsake tuge, da postanemo jedini s srcem in z dušo.“

— (Osobne vesti.) Višji poveljnik domobrancev Nj. ces. Visokost g. nadvojvoda Rajner peljal se je včeraj z brzovlakom skozi Ljubljano v Senožeče, da ogleda tam zbrane domobrnce. Ostal bode v Senožečah do 24. t. m. Pod poveljništvom domobranskega brigadirja GM. Parmana so druženi v Senožečah domobranski polki št. 3., 4. in 5. v kombinirano brigado.

— (Častnim občanom) volila je občina Mozirska kanonika in stolnega dekana Mariborskega g. Ignacija Orožna.

— (Tekmovalna telovadba.) „Sokol Ljubljanski“ priredi o priliki društvenega izleta v Jesenice na Gorenjsko dné 11. septembra t. l. tekmovalno telovadbo, za katero je določil odbor šest daril in sicer zlato svetinjo, veliko srebrno svetinjo,

malo srebrno svetinjo, veliko bronasto svetinjo, malo bronasto svetino in še posebe za tekmovalno borbo častno darilo „Ljubljanskega Sokola“. Tekmovalo se bode v prvi vrsti na drogu in bradlji, vrh tega pa tudi v lučanju kamenja, vzdigovanji ročka in v skakanji na daljavo. — Tistemu, kdor doseže največ jedinic pri vseh predpisanih vajah — prisodi se prvo darilo. Slednjič tekmovalo se bode tudi v „borbi“. — Ker je pristop k tekmovalni borbi vsakomur dovoljen in odločuje tu le moč in spretnost, pričakovati je, da se bodejo tekmovalja udeležili tudi neizvršujoči člani „Sokola“. — V borbi poučuje vsak torek, četrtek in petek od 8.—10. ure zvečer v telovadnici društveni učitelj g. Matija Benčan. — Vsak tekmovalec, naj si tekmuje v redni telovadbi ali pa samo pri borbi, javiti se mora pri društvenem učitelju najkasneje do dne 6. septembra, ker bi se pozneje ne mogel več pripustiti. — Pričakovati je, da bode ta „Sokolov“ izlet, za katerega se delajo velike priprave, privabil mnogo rodoljubov iz cele Gorenjske in da se bode navzlic znanemu „Slovenčevemu“ hujskanju isto takó sijajno obnesel, kakor vsi njegovi predniki.

— (Tretja društvena cestna dirka) kluba slov. biciklistov „Ljubljana“ izvršila se je včeraj popoldne prav lepo. Točno ob drugi uri odpeljalo se je nad 30 kolesarjev, mej njimi nekateri došli gostje iz Zagreba, Celja, Kamnika, Vira itd. iz društvene dverane. Na dirkalnem prostoru pred Koslerjem bilo je ob 3. uri, navzlic silni vročini, zbrano že mnogo odličnega občinstva, ki je z živahnim zanimanjem pričakovalo začetka dirke. Po 3. uri odpeljalo se je prvih 5 dirkačev (Bohinec, Ravnikar, Seunig, Stiasny, Supan) na daljavo 5 kilometrov. Prvi prišel je nazaj do cilja pri Koslerji g. Bohinec Zmagoslav v 13 min. 20 sek., drugi g. Stiasny Ljudevit v 13 min. 47 sek. in tretji g. Ravnikar Vladimir v 14 min. 6 sek. Zatem se je dirkalo na 2 kilometra daljave (Benčan, Jakopič, Majdič, Pehani, Rus, Stermecky, Supan). Prvi došel je do cilja nazaj g. Majdič Fran v 4 min. 28 sek., drugi g. Supan Ivan v 4 min. 37 sek., tretji g. Jakopič Josip v 4 min. 39 sek. Tretje in zadnje dirkanje bilo je na 10 kilometrov daljave za prvaštvo (Bohinec, Fürsager, Koželj, Majdič, Ravnikar, Seunig, Stiasny), ter je vzbujalo največje zanimanje. Odpeljali so se ob 4. uri 15 min. Prvi prišel je nazaj do cilja g. Fürsager Lavoslav v 23 min. 55 sek., drugi g. Majdič Fran v 25 min. 49 sek. in tretji g. Koželj Ernest v 27 min. 19 sek. Zmagovalce pozdravljalo je občinstvo vselej z živahnimi Živio-klici. Dirko počastil je s svojo navzočnostjo g. mestni župan Grasselli in mnogo odličnih rodoljubnih dam in gospodov. Po končani dirki napolnil se je ves obsežni Koslerjev vrt popolnoma in se je pričela razdelitev daril. Častnega predsednika g. dra. Tavčarja, ki je bil zadržan, zastopal je g. drd. Josip Kušar. Društveni predsednik g. Jakopič z odborom pričel je z razdelitvijo daril, katere je izročala, oziroma pripe njala zmagovalcem gospodična Kušarjeva. Prvo darilo kot prvak pri dirki na 10 kilometrov, veliko srebrno svetinjo in častno darilo Ljubljanskih narodnih gospej in gospodičin, srebrno tabačnico za cigarete in jednako škatljičo za vžigalice, oboje v krasnem etui, dobil je g. Fürsager Lavoslav, malo srebrno svetinjo g. Majdič Fr., bronasto svetinjo pa g. Koželj Ernest. Za dirko na 5 kilometrov dobil je prvo darilo, veliko srebrno svetinjo in častno darilo kluba, srebrn pisalnik s figuro kolesarja, g. Bohinec Zmagoslav, malo srebrno svetinjo g. Stiasny Ljudevit, bronasto svetinjo pa g. Ravnikar Vladimir. Za dirko na 2 kilometra dobil je prvo darilo, veliko srebrno svetinjo in nežno pipico, g. Majdič Fran, malo srebrno svetinjo g. Supan Ivan, bronasto svetinjo pa g. Jakopič Josip. Došlo je še neko darilo, krasno izdelana in vezana papeterija, gotovo iz nežnih rok, katero se je po smislu pisma neznane darovalke izročilo društvenemu predsedniku g. Jakopiču. Potem pričel se je koncert vojaške godbe in je kmalu zavladala obča navdušenost, ko so se pričele zdravice. G. drd. Kušar pozdravil je klub v imenu nenavzočega častnega predsednika dr. Tavčarja s prav lepimi besedami, g. Vesel nazdravil je občinstvu in g. dru. Tavčarju, g. predsednik Jakopič hrvatskim in slovenskim gostom, g. Kristan iz Zagreba slovanski domovini in g. Jos. Nollu zmagovalcem pri društveni dirki. Vse zdravice bile so vzprejete z živahnim odobravanjem in Živio-klici. Mej zabavo plesalo se je tudi v ste-

klenem salonu. Pri včerašnji veselici smo zopet videli, kako neprijetno razdeljuje koliba v sredi vrta občinstvo v dva ločena tabora. Z veseljem pozdravljamo torej vest, da se bode v kratkem podrla in razširil vrt tako, da bode to najlepši prostor za vrtno veselice, kar jih bomo imeli v Ljubljani. Potem se bodo dale prirejati zares velike ljudske veselice na obširnem jednotnem prostoru. Naj bi se to kmalu zgodilo!

— (Neznosna vročina) provzročuje mnogo boleznij — med vojaštvom, ki je zbrano v Postojini in okolici. Že poprej je vladal legar (tifus) na Raketu, sedaj pa je zbolelo že nad sto vojakov na tej bolezni. Velika vročina in pomanjkanje dobre pitne vode provzročili bosta še več boleznij in vender nihče na to ne misli, da bi se vojaške vaje ustavile, kakor se je to na Dunaji zgodilo! — Sinoči okolu 10. ure začel je v Ljubljani in v okolici rosi lahak dež, a žal, ponehal je kmalu, ne da bi bil osvežil prirodo. — Iz Trsta se nam poroča da je bilo v soboto ob 8. uri zjutraj v največji senci 24° R. vročine. Prav kakor v Afriki!

— (Promenadni koncert.) Danes popoldne ob 6. uri svira vojaška godba domačega polka v „Zvezdi“.

— (Občinske volitve.) V občini Žažemperk bil je voljen županom posestnik gosp. Fran Perko, občinskimi svetovalci pa gg. Fr. Mrvar, Fr. Vidmar, Ant. Tekavčič, Jak. Dereani, Jak. Kline, Jan. Kadunc, Fr. Walland, Jož. Škufca, K. Šlogar in Fr. Hočevan. V Žireh v Logaškem okraji bil je voljen županom posestnik g. Anton Sedej, občinskimi svetovalci pa Franc Jurca, Jurij Mlinar in Franc Lengar.

— (Vol v breznu.) Dne 15. avgusta izginil je s paše majhen vol posestnika Jarneja Intiharja iz Bezuljaka. Iskali in poizvedovali so povsod, pa vse zaman. Dne 18. t. m. zasledil vola neki dečko, ko je v gozdu trame vozil. Vol padel je bil v brezno 2 metra globoko a se ni mogel iz njega izkibacati. Ljudje prišli so volu na pomoč in ga potegnili iz brezna še živega, a poginil je kmalu potem.

— (Toča je pobila) zadnje dni v mnogih krajih na slovenskem Koroškem, kakor poroča „Mir“, ter napravila veliko škodo.

— (Čehi v Trstu) Tržaški Slovani priredili so češkemu učiteljem krasen vzprejem. Vse kar je bilo pri razmerah v Trstu mogoče, vse se je storilo, da ostaneta ta dva dneva češkim bratom v prijaznem spominu in da se to prepriča, da je slovanski življenj v Trstu krepak in čil. V soboto ob 6. uri 40 m. prispeli so češki izletniki v Trst. Na kolodvoru držav. železnice pričakoval jih je odbor „Slovanske Čitalnice“ in „Tržaškega Sokola“ v katerih imenu je goste presrečno pozdravil čitalnični predsednik g. A. Truden. Za vsprejem zahvalil se je češki učitelj, na kar so gostje in vsprejemniki odkorakali v mesto. Nekateri čeških bratov katerih je došlo 97, mej njimi občinski svet. Praški Březnovski odpeljali so se še v soboto zvečer ob 11. uri z Lloydovim parobrodom v Benetke ostali pa so se sešli v restavraciji „Pilsen“, kjer se je razvila živahna in vsakemu udeležniku nepozabna zabava. Navdušenih govorov o iskrenih simpatijah, pričajočih govorov ni manjkalo. V nedeljo popoldne izlet v Miramar, zvečer pa krasna zabava v „Narodnemu domu“ pri sv. Ivanu poleg Trsta. Vrli št. Ivančanje vsprejeli so goste izvrstno, s tisto pristno, presrečno navdušenostjo ki izvira iz ljubezni in pravega domoljubja. Tamburaški zbor udarjal je z znano priznostjo lepe slovanske skladbe, pevci št. Ivanski in oddelek Slovanskega pevskega društva Tržaški pa so nas razveseljevali s krasnim petjem. Bila je to prava narodna veselica. Češki učitelji so si mogli narediti pristno sliko o našem narodnem položaju, a tudi osvedočiti se, kako živo je mej Tržaškimi Slovenci in Hrvati čustvo slovanske uzajmnosti.

— („Tržaško podporno in brašno društvo“) preseli se dne 24. t. m. v nove društvene prostore v Via Stadion št. 19., v prvem nadstropji.

— (Veselico) priredi v nedeljo 28. t. m. narodna mladina v rodoljubnem Lindaru v Istri. Pri veselici sodeloval bode tudi tamburaški zbor iz Pazina. Naj bi se obilo rodoljubov iz vseh krajev vdeležilo te veselice v srci Istre, ki tako lepo napreduje v narodni zavednosti.

— (Eksplozija v Pulji.) Ker je ulica Tartini jako neravna, ukrenil je mestni svet izrav-

nati jo, kar je z ozirom na mnoge zgradbe v njej jako potrebno. Skalovita tla bilo je razstreliti. Dne 17. t. m. popoldne hoteli so delavci nabiti rov, a razstrelivo jim je eksplodiralo in nekatere delavce močno ranilo. Jeden ranjenec umrl je še tisto noč, neki drugi pa ostane slep, tudi če se zdravnikom posreči, rešiti mu življenje.

— (Dvoboj na Reki.) Te dni borila sta se na sablje generalni prokurator trgovinske delniške družbe Radama Kunradi in tehnik Viljem Šubert, sin ravnatelja Reške tovarne za riž. Ranjen je bil provocirani tehnik Šubert na desni roki. Govori se, da je bila uzrok dvoboju neka dama.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Mozirje 22. avgusta. Nadučitelj Franc Žolgar na Rečici danes umrl. Pogreb v sredo dopolne.

Pulj 22. avgusta. Ladije „Cesarjevič Rudolf“, „Cesaričinja Stefanija“ in „Cesar Franc Jožef“ odplule v Genovo.

Lvov 22. avgusta. Cesar ukazal ustaviti vojaške vaje 10. in 11. voja, vršče sene na Gališkem. Vspored za cesarjevo potovanje v Lvov ostane neizpremenjen.

Beligrad 22. avgusta. Kriza postala akutna. Pasić podal ostavko, regentstvo pozvalo vodjo liberalne stranke Avakumovića, da sestavi novo ministerstvo. V novem kabinetu prevzel bode Avakumović predsedstvo in unanje reči, Bogičević portfelj vojnega ministra. Pričakovati je srditega odpora radikalne stranke.

Peterburg 22. avgusta. Car odpotuje dne 6. septembra v Spalo na lov, Giers pa preko Berolina v Italijo, da si popravi slabo zdravje.

Novi York 22. avgusta. V mestecu Callao pogorelo 32 hiš. Škode je 400.000 dolarjev.

Razne vesti.

* (Zdravniki za Bosno in Hercegovino.) Deželna uprava okupiranih dežel namerava vzeti v službo več zdravnikov, ako bi se pokazala kolera v Bosni in Hercegovini. Zdravniki bi službovali, dokler bi trajala bolezen in dobivali po 20 gld. na dan. Tudi bi se jim povrnilo stroški za potovanje tja in nazaj. Zdravniki se že zdaj lahko zglašajo v bosenskem oddelku skupnega ministerstva, Dunaj I. Schellinggasse 5.

* (Zadnji Montmorency.) Sloveči rod Montmorency, ki je nekoč igral na Francoskem tako važno ulogo, iz katerega je bil proizšel največji vojskovodja 16. veka, je izumrl. Te dni umrl je v Gradci grof Matija Montmorency-Marisko, bivši avstrijski podpolkovnik, v 82. letu dobe svoje.

* (Volilska agitacija na Angleškem) je dosti strastnejša, nego v drugih ustavnih deželah, izvemši morda Francijo. Konservativni kandidati potrosili so pri zadnjih volitvah samo za pijačo 1.000.000 gld. V mnogih krajih dobivali so volilci čašo piva za 1 pence, dočim velja navadno 4 pence. Diferencijo so plačali seveda konservativni kandidati. Konservativni volilci očitajo katoliškim duhovnikom irskim, da so volilce pretepali in da so bili zaradi tega trije duhovniki sodno kaznovani. Posebno verjetno to pač ni.

* (Edison v smrtni nevarnosti.) Iz Novega Jorka se brzozavlja, da se je zrušila dne 14. t. m. Edisonova električna tovarna za koncentriranje rud v Ogdenu v New-Jerseyu. Štirje delavci bili so ubiti, 12 pa poškodovanih. Edisonovo življenje je bilo tudi v nevarnosti.

Zahvala.

Podpisanemu odboru je prijetna dolžnost, izrekat tem potom svojo najprišernjšo zahvalo slav. pevskega društvu „Lira“ v Kamniku za pokonjeni lepi trak na društveno zastavo, kakor tudi vrlim narodnim damam za krasni vzprejem ob priliki naše udeležbe pri desetletnici pevskega društva „Lira“.

S krepkim pevskim pozdravom

ODBOR

slov. pevskega društva „Slavec“.

V Ljubljani, dne 22. avgusta 1892.

Loterijske srečke 20. avgusta.

V Trstu: 83, 89, 70, 72, 65.
V Linci: 68, 28, 6, 73, 19.

Tržne cene v Ljubljani

dne 20. avgusta t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 42	Špeh povojen, kgr. . .	64
Rež, „	5 20	Surovo maslo, „ . . .	74
Ječmen, „	4 28	Jajce, jedno :	2 3
Oves, „	2 68	Mleko, liter	10
Ajda, „	5 80	Goveje meso, kgr. . .	64
Proso, „	4 40	Telečje „	56
Koruza, „	4 50	Svinjsko „	64
Krompir, „	2 60	Koštrunovo „	36
Leča, „	10 —	Pišanec. „	35
Grah, „	10 —	Golob „	17
Fižol, „	8 —	Seno, 100 kilo	1 69
Maslo, kgr.	90	Slama, „	1 60
Mast, „	66	Drva trda, 4 metr. .	7 —
Špeh frišen „	56	„ mehka, 4 „	4 80

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Veetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
20. avg.	7. zjutraj	736.1 mm.	16.3° C	sl. szh.	jasno	0.00 mm.
	2. popol.	735.3 mm.	31.0° C	sl. jzh.	jasno	
	9. zvečer	736.2 mm.	24.4° C	sl. zah.	jasno	
21. avg.	7. zjutraj	737.5 mm.	18.0° C	sl. vzh.	jasno	0.00 mm.
	2. popol.	736.5 mm.	31.6° C	sl. vzh.	jasno	
	9. zvečer	735.0 mm.	22.7° C	sl. zah.	jasno	

Srednja temperatura 23.6° in 24.4°, za 5.0° in 5.9 nad normalom

Dunajska borza

dne 22. avgusta t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	glđ. 96.40	—	glđ. 96.40
Srebrna renta	96.10	—	96.15
Zlata renta	114.05	—	114.05
5% marcna renta	100.40	—	100.45
Akcije narodne banke . .	1000.—	—	999.—
Kreditne akcije	315.—	—	315.25
London	119.55	—	119.60
Srebro	—	—	—
Napol.	9.49	—	9.49
C. kr. cekini	5.68	—	5.68
Nemške marke	58.52 1/2	—	58.55
4% državne srečke iz l. 1854 .	250 glđ.	140 glđ.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864 . .	100	184	—
Ogerska zlata renta 4% . . .	—	111	55
Ogerska papirna renta 5% . .	—	100	35
Dunava reg. srečke 5%	100 glđ.	123	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	117	50
Kreditne srečke	100 glđ.	192	75
Rudolfove srečke	10	24	25
Akcije anglo-avstr. banke . .	120	153	—
Tramway-društ. velj. 170 glđ. a. v. .	—	237	50

Zahvala.

Vsem udeležencem pri pogrebu moje drage matere, posebno pa gospodom uradnikom in obrtnemu društvu, izrekam srčno zahvalo.

Postojina, 21. avgusta 1892.

(953)

France Innocente
posestnik.

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

je izšla knjiga:

Blodne duše.

Roman. Češki spisal Václav Beneš-Třebitzký.
Preložil Ivan Gornik. Mala 8°, 523 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

VIKTOR BOLAFFIO

vinski trgovec

naznanja slav. občinstvu in p. n. gospodom
gostilničarjem, da ima sedaj svoje

vinske kleti

v lastnem poslopji (955-2)

poleg Ljubljanskega drž. (Rudolfovega) kolodvora v Spodnji Šiški.

Tinktura za želodec

katero prireja (59—6)

lekarnar **Gabrijel Piccoli**

lekarna „Pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta.

Ta tinktura za želodec je sredstvo, ki lahko, vender zdatno krepča opravi prebavnih organov in pospešuje odprt život. Dr. Hager, doktor filozofije in medicine itd. itd. v Frankobrodu n. O. in prof. Knapitsch, zapriseženi sodni kemik v Ljubljani, sta to tinkturo za želodec kemično analizovala in soglasno našla, da ni drastično sredstvo.

Izdelovatelj razpošilja to tinkturo v zabojčkih po 12 steklenic in več. Zabojček z 12 steklenicami stane glđ. 1.36; s 24 glđ. 2.60; s 36 glđ. 3.84; s 44 glđ. 4.26; 55 steklenic tehta 5 kg s poštno težo in velja glđ. 5.26; 110 steklenic glđ. 10.30. Poštnino plača vedno naročnik. 1 steklenica stane 10 kr.

Štajerska deželna zdravilnica Rogatec-Slatina.

Južne železnice postaja: Poličane.

Sezona od 1. maja do 30. sept.

Zdravitev s pitno, topliško in studeno vodo, s sirotko itd.

Brosure in prospekte razpošilja ravnateljstvo brezplačno. a (478—6)

Tempeljska in Styrija slatina.

Vedno točnja polnitev v zelo močne steklenice, slavnoznano glavberjevosolno zdravilo proti boleznim prebavnih organov in izvrstna svežilna pijača.

Dobiva se pri slatinarstvu v Rogatecu in na Slatini; v Ljubljani pri glavnih založnikih: **Mihaelu Kustnerju** in **Morica Wagnerja** vdovi in tudi v vseh trgovinah z mineralnimi vodami, v boljših specerijskih in droguerijskih prodajalnicah ter v lekarnah.

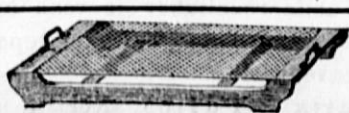

10

goldinarjev

stane pri meni en modroc na peresih (Federmatratze). Ti modroci so solidno iz najboljšega tvarine narejeni, imajo po 30 dobro vezanih, močnih peres iz najboljšega bakrenega drata, so s finim afrikom tapecirani in močnim platnenim cvilhom preoblečeni ter 10—15 let **nobenih poprav** ne zahtevajo. Pri naročilih z dežele naznani naj se vselej **natančna** mera postelje v **notranji luči**. — Ako se torej dobi za 10 glđ. **dober** tapeciran modroc na peresih, je pač neumestno kupovati malovredne nadomestke, kateri pravemu namenu, imeti **dobro** posteljo, ne ustrezajo.

ANTON OBREZA, tapecirar v Ljubljani, Šelenburgove ulice 4.
Lastnikom hotelov, vil, kopelij in zavodov popust od cene.

Žičaste žimnice za vsako posteljo navadne velikosti po 8 glđ. 80 soldov; z afrikom tapecirane in s cvilhom preoblečene po 15 glđ. (714—20)

NOVO!

NOVO!

Zanimiva in zabavna

je moja tukaj prvič na prodajo izložena igrača

borilca.

Dva smešna očeska, trdno narejena, voblečena kot herkula, borita se, držeč se za roke, da kaj smešnejšega še ni bilo videti. To se lahko in gotovo izvršuje brez vsakeršne priprave, tako da more tudi najmanjši otrok sam oživiti igračo. Ako hočete sebi in svojim otrokom narediti veselje, prosim, počastite me s svojim obiskom. Ta igrača vzprejeta je bila povsod z največjim odobravanjem.

Cena paru 50, 60 kr., boljše vrste iz papir-maché 1 glđ. in 1 glđ. 20 kr., iz stisnjene papirja prve vrste 1 glđ. 50 kr. in 2 glđ., večji komadi 3 glđ.

Prodajalo se bode le malo časa v Tonhalle.

(883—16)

Ad. Rissmann,
lastnik mnogih častnih diplom.